

คริสเตียนกับการหย่าร้าง...ปัญหาสังคม การหย่าร้าง

โดย.ดอกอาว

การหย่าร้างเป็นเรื่องที่น่าวิตกมาก บางแห่งตั้งสถิติว่า มีการหย่าร้างมากกว่าการแต่งงาน (บางรายที่แต่งงานลงทะเบียนและมีได้ลงทะเบียน แต่ได้อยู่กันแค่นั้นเฉย ๆ) ผู้นำต้องสอนพี่น้องคริสเตียนให้มาก ๆ ให้เขารู้จักจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการสมรส เพื่อป้องกันมิให้มีการหย่าร้างทวีขึ้นในคริสตจักร ทางสังคมมีการหลอกลวงประชาชนให้คิดว่า การหย่าร้างเป็นสิ่งจำเป็น น่าจะยอมรับได้เลยเป็นทางออกที่ใช้ได้ดี สื่อมวลชน อย่างเช่น วารสาร หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ ทีวีและหนังสือต่าง ๆ มักวาดภาพของการหย่าร้างให้สวยงาม คริสเตียนเชื่อว่า

สิ่งที่สวยงามงดงาม แสนน่ารัก คือ การสมรสที่มีความเป็นหนึ่ง (เนื้อหนังเดียวกัน) ซึ่งเป็นตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

-สิ่งที่น่าเกลียดน่าสงสารที่สุด คือ การสมรสที่แตกเป็นชิ้น ๆ ซึ่งเป็นบาปที่ชั่วร้ายที่สุดในมัดทิว 19.8 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดหย่าภรรยาของตนเพราะเหตุต่าง ๆ เว้นแต่เป็นชู้กับชายอื่น แล้วไปมีภรรยาใหม่ก็ผิดประเวณี (และผู้ได้รับหญิงที่หย่าแล้วนั้นมาเป็นภรรยา ก็ผิดประเวณีด้วย)” พระองค์ไม่มีพระประสงค์ให้มนุษย์หย่ากันเลย เพราะเหตุนี้อย่าไปสนใจกับสนใจกับสภาพนั้นจนไม่รู้สีกตัวที่ว่ามันแย่มาก

1. ทศนะของพระเยซูต่อการสมรส ในพระธรรมมัดทิว 19.4 – 9

พระเยซูทรงเริ่มสอนโดยเน้นจุดประสงค์ของการสมรส คือ ความเป็นหนึ่ง (“เพราะเหตุนี้บุตรจึงต้องละบิดามารดาของตนไปผูกมัดอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน”) มัดทิว 19 : 5

ทรงเน้นว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ผูกพันไม่ใช่ผู้ประกอบพิธี “เพราะเหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้เราพรากจากกันเลย” (มัดทิว 19 : 6)

การหย่าร้างเกิดเนื่องจากใจแข็งกระด้างของทั้งสองฝ่าย จะโทษฝ่ายใดไม่ได้ ถ้าฝ่ายหนึ่งยอม อีกฝ่ายหนึ่งอาจจะยอมด้วย ใจแข็งกระด้าง ทำให้ไม่สามารถเข้ากันได้ ขาดความสัมพันธ์กัน

ถ้าหย่ากันเพราะเหตุอื่น ๆ นอกจากฝ่ายหนึ่งเป็นชู้ก็ผิดประเวณี คือไม่มีเหตุผลที่ควรหย่ากัน นอกจากการล่วงประเวณีของฝ่ายหนึ่ง “ถ้าผู้ใดจะหย่าภรรยาเพราะเหตุอื่นนอกจากการเล่นชู้ ก็เท่ากับว่า ผู้นั้นทำให้หญิงนั้นผิดศีลล่วงประเวณี และถ้าผู้ใดจะรับหญิงซึ่งหย่าแล้วเช่นนั้นมาเป็นภรรยา ผู้นั้นก็ผิดศีลล่วงประเวณีด้วย” (มัทธิว 6.31 , 32)

2 สาเหตุที่ทำให้มีการหย่าร้าง

ต้นเหตุของการหย่าร้างเป็นมาจากมนุษย์ทุกครั้ง ไม่ใช่พระเจ้าแน่ ๆ เพราะพระองค์มิให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย (มัทธิว 19 : 6)

1. เหตุการณ์ใน พระธรรม 1โครินธ์ 7 : 12 – 16 อาจารย์เปาโลกล่าวยืนยันว่า มิได้เป็นคำกำชับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เป็นความคิดเห็นของท่านเอง ท่านหมายถึงกรณีพิเศษคือ ทั้งสองคนแต่งงานกันแล้ว เมื่อยังไม่เป็นคริสเตียน ต่อมาภายหลังฝ่ายหนึ่งมารับเชื่อ แต่คู่ครองไม่ได้เป็นคริสเตียน สงสัยว่า ควรหย่าหรือไม่ ใช้หลักการบางอย่างจากตอนนี้ได้ แต่ต้องระวังการตีความหมายออกมาใช้ให้ถูกต้อง เปาโลได้เน้นในข้อ 15 “แต่ถ้าการที่ไม่เชื่อในพระคริสต์จะแยกไป ก็จงให้เขาไปเถิด เรื่องเช่นนี้ไม่จำเป็นที่พี่น้องชายหญิงจะผูกมัดให้จำใจอยู่ด้วยกัน เพราะว่าพระเจ้าได้เรียกเราให้อยู่อย่างสงบ”

2. ในกรณีหย่าร้าง จะไปโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอย่างเดียวไม่ได้ ทั้งสองฝ่ายต้องเกี่ยวข้องและมีส่วนผิดด้วยกัน

3. ส่วนใหญ่ของสาเหตุคือ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขาดความตั้งใจจะเข้าใจฝ่ายตรงกันข้าม อาจมาจากความเบื่อหน่ายในฝ่ายตรงข้าม (เบื่อเพราะไม่พยายามสนใจ) เป็นความเห็นแก่ตัว เพราะไม่มีเป้าหมายชัดเจนสำหรับการสมรส

4. สาเหตุอื่นบางครั้ง อาจเพราะฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ยอมฟังซึ่งกันและกัน และไม่ยอมรับว่า พวกเขาอยู่ในบทบาทที่พระเจ้าทรงตั้งไว้สำหรับเขา

5. ระดับต่อมาคือ เขาทั้งสองขาดการสื่อสารที่ดีและเข้าใจผิดกัน การสื่อสารกันเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ ถ้าไม่มีการสื่อสารกัน ไม่มีความสัมพันธ์ ไม่มีเหตุที่จะอดทนต่อปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

6. สมัยนี้สังคมมีอิทธิพลมากในด้านนี้ ทำให้สามีภรรยาไม่พอใจในบทบาทของเขา หรือไม่พอใจในฝ่ายตรงข้าม

7. สาเหตุบางอย่างเช่น ฝ่ายหนึ่งไปมีชู้ ไม่ซื่อสัตย์ หรือฝ่ายหนึ่งจะรู้สึกขมขื่นใจ ถูกข่มเหงรังแกทั้งกายและใจ สาเหตุนี้มีน้อยที่สุด แต่ก็อาจกระทบกระเทือนไปถึงการหย่าร้างได้

3 ผลภายหลังการหย่าร้าง

1. ทั้งสองฝ่ายต้องรู้สึกผิดแน่ ๆ ซึ่งมักจะเป็นโชครวนลุ่มเขาไว้ ถ้ามีการหย่าร้างกันแล้วทั้งสองต้องการจะลบความรู้สึกผิด ความขมขื่นใจวิธีที่ถูกต้องการลบความรู้สึกผิดมีดังนี้

1. ให้มีการล่อใจสำนึกผิด (สดด.51: 17) “จิตใจที่สำนึกและชอกช้ำนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงดูถูก” มีความเสียใจในความผิดของตนเอง
2. ขออภัยโทษจากผู้ที่เราได้ฝ่าฝืน แม้ว่าเกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรือชื่อเสียงอะไร ๆ ก็ตาม
3. ขออภัยโทษจากผู้ที่เราได้ฝ่าฝืนมากกว่าคนอื่น ๆ (ยอห์น 1 : 9) “เราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็จงตนเองและสักจะไม่ได้อยู่ในเราเลย”
4. ยอมรับการอภัยโทษจากฝ่ายตรงข้ามและพระเจ้า
5. พยายามสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับฝ่ายตรงข้ามและกับพระเจ้า แต่เป็นสิ่งที่ง่ายง่าย (สภข 18 : 19) “พี่น้องที่ได้รับการช่วยเหลือก็เหมือนเมื่องที่เข้มแข็ง” เราต้องมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ เพื่อจะถวายเกียรติแก่พระเจ้า

2. ทั้งสองฝ่ายจะรู้สึกเหนื่อยมากเขาจะล้าอายต่อญาติพี่น้อง เฉพาะ

พ่อแม่ จะต้องรู้สึกล้าอายและผิดหวังแน่ ล้าอายต่อสังคม เพื่อนฝูงที่ยังถือว่าเขาไม่น่านับถือเสียแล้ว บางทีความล้าอายก็นำจะนำไปให้เขามีความรู้สึกผิดเพิ่มขึ้นอีกยากขึ้นเรื่อย ๆ หรือเป็นการขมขื่นใจ อีกประการหนึ่งอาจจะทำให้เสื่อมลงเรื่อย ๆ แล้วมีโทษอาจถึงการฆ่าตัวตายได้

3. ผลที่มีต่อลูกเป็นผลที่ร้ายแรงกว่าทุกอย่าง และน่าเสียดายมาก เพราะลูกเป็นฝ่ายถูกลูกหลงจากพ่อแม่ “แต่ผู้ใดจะทำผู้เล็กน้อยเหล่านี้คนหนึ่งที่น่าใจเราให้หลงผิด ถ้าเอาที่ไม่ก่อนใหญ่ผูกคอกผู้หนึ่งถ่วงเสียในทะเลก็ดีกว่า” (มาระโก 9 : 42)

เราพบว่า การหย่าร้างจะเป็นเหตุกระทบกระเทือนแก่ลูกมาก โดยดูสถิติที่ว่า ลูกที่อยู่ในครอบครัวหย่าร้างกัน

มีถึง 65 เปอร์เซ็นต์แผนการของพระเจ้า คือ ให้มนุษย์สำแดงถึงพระลักษณะของพระองค์ โดยให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันส่วนผู้รับใช้พระเจ้า ต้องยอมรับว่า

การรับใช้จะถูกจำกัดให้แคบลง เพราะทำระคะมิ์การสอนให้ผู้ปกครองหรือ

ผู้นำคริสตจักรมีภรรยาคนเดียว (1ทิโมธี 3 : 2) “ผู้ปกครองดูแลนั้นต้องเป็นคนที่ไม่มีความผิดได้ เป็นสามีของหญิงคนเดียว เป็นคนรู้จักประมาณตน มีสติสัมปชัญญะเป็นคนสง่าเรียบร้อย มีอัธยาศัยรับแขกดี เหมาะที่จะเป็นครู”

ในประวัติศาสตร์คริสตจักรที่ผ่านมา เขาเชื่อถือว่าการหย่าร้างของผู้รับใช้ของพระเจ้าเท่ากับมีภรรยาสองคน ไม่สมควรที่จะเป็นผู้ปกครอง

ดังนั้นเราต้องการสอนเรื่องการสมรสไว้ให้ยอดเยี่ยมและบริสุทธิ์ (ฮีบรู 13 :4) “จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง

และให้เกียรติสมรสปราศจากความชั่วช้าเพราะคนมีชู้ และคนที่ล่วงประเวณีนั้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาให้เขา”

วิธีแก้ไขปัญหาของการหย่าร้าง

1. ไม่มีใจแข็งกระด้าง ให้มีใจอ่อนน้อมต่อพระเจ้า (มัทธิว 19 : 8) “โมเสสได้ยอมให้ท่านทั้งหลายหย่าภรรยาของตน เพราะใจท่านทั้งหลายแข็งกระด้าง”

2. ให้รักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจ “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า”

3. สารภาพบาปกับพระเจ้าและคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย (1 ยอห์น 1:9) “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2010 เวลา 23:02 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 09 พฤษภาคม 2012 เวลา 20:36 น.

- ชื่อและเทียงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น
- 4.ยอมรับความจริง แทนที่จะปฏิเสธ หรือพยายามแก้ตัวตลอด ปล่อยให้พระวาระของพระเจ้า เข้ามาเปลี่ยนอุปนิสัย ทำที่ ทศนะ และความรู้สึทุกอย่าง (เอเฟซัส 1 : 17) “จงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือ พระ วาระของพระเจ้า”
- 5.จงตั้งเป้าหมายใหม่ด้วยกัน ไม่ต้องต่อสิ่งที่เคยทำที่ไม่เกิดผล ให้พยายามศึกษาการสมรสอันแท้จริงในพระคัมภีร์ อีก ครั้ง